L'activitat parlamentària del Govern durant la VIII legislatura

Roser Serra i Albert, cap de l'Àrea d'Afers Parlamentaris Interdepartamentals
Ramon Prat i Bofill, subdirector de Relacions amb el Parlament
Direcció General de Relacions Institucionals

1. Introducció
2. L'activitat legislativa
2.1. L' impuls legislatiu: els projectes de llei 2.2. La produccó legislativa 2.3. Les normes del Govern amb rang de llei: decrets llei i decrets legislatius 2.4. El control del Consell de Garanties Estatutàries
3. L'activitat d'impuls i de control
3.1. El conjunt d'iniciatives parlamentàries tramitades durant la legislatura 3.2. L'impuls de l'acció política del Govern 3.3. El control polític sobre el Govern 3.4. Els debats monogràfics 3.5. Les comissions d'investigació
4. El control del Síndic de Greuges sobre l'actuació de l'administració de la Generalitat
4.1. Els informes anuals 4.2. Els informes extraordinaris
5. El nou procediment de control del principi de subsidiarietat
6. Sinopsi
Annex: lleis aprovades a la VIII legislatura

1. Introducció

L'activitat parlamentària del Govern de la Generalitat durant la vuitena legislatura ha tingut tres característiques importants: en primer lloc, la seva destacada presència i participació tant en les sessions plenàries com en les sessions de les comissions, amb la voluntat de contribuir a fer del Parlament el veritable centre de la vida política. En segon lloc, la gran contribució legislativa, mitjançant la presentació de gairebé un centenar de projectes de llei. En tercer lloc, la intensa activitat de control i impuls de què ha estat objecte, amb increments molt notables respecte de les legislatures anteriors.

En aquest context, l'actuació parlamentària impulsada pel Govern ha girat al voltant de les tres grans directrius fixades pel president en el seu debat d'investidura:[1] les persones i el seu benestar; les administracions, i el govern. I, com a motor legislatiu, l'executiu ha impulsat les línies mestres del seu programa de govern amb projectes de llei de reafirmació de l'autogovern en el marc del desplegament de les previsions del nou Estatut, com també de promoció dels aspectes econòmics i de l'estat del benestar.

Pel que fa al control i l'impuls de Govern, en els nou períodes de sessions en què s'ha repartit el treball de la cambra[2] destaquen especialment les més de trenta-set mil preguntes parlamentàries plantejades pels grups parlamentaris,[3] els tres debats de política general i els cinc debats monogràfics, que han brindat a la Cambra l'oportunitat de revisar el seu compromís amb el president de la Generalitat i el programa de govern. També, pel que fa a la funció de control sobre l'acció de govern, cal destacar que el darrer any de la legislatura s'han constituït dues comissions d'investigació.

1. La sessió d'investidura de José Montilla, com a president de la Generalitat, va ser els dies 23 i 24 de novembre de 2006 (DSPC-P 2, de 23.11.2006 i DSPC-P 3, de 24.11.2006). El 128è president de la Generalitat va prendre possessió del càrrec el 28 de novembre de 2006. Dies abans, el 17 de novembre, s'havia constituït el Parlament de la VIII legislatura. Decret 415/2006, de 10 de novembre, de convocatòria de la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya (DOGC 4759, de 13.11.2006).
2. El Parlament es reuneix en dos períodes de sessions anuals, del 15 de gener al 31 de juliol i de l'1 de setembre al 31 de desembre, d'acord amb l'article 68 del Reglament del Parlament (RPC).
3. L'arc parlamentari de la VIII legislatura s'ha compost de sis grups parlamentaris: CiU, amb 48 diputats, PSC-CpC, amb 37; ERC, amb 21; PPC, amb 14; ICV-EUiA, amb 12, i el Grup Mixt, amb 3 diputats de Ciutadans.

Finalment, la legislatura s'ha dissolt el 5 d'octubre, amb la publicació del Decret de convocatòria d'eleccions i de dissolució al Parlament.[4] Els efectes potser més destacables del finiment de la legislatura sobre el conjunt de l'activitat parlamentària del Govern són el decaïment de la majoria de les tramitacions, inclosos nou projectes de llei impulsats pel Govern, i el cessament de les sessions de control, que fins la nova legislatura només podran tenir lloc, per a casos puntuals, davant la Diputació Permanent, l'òrgan que vetlla pels poders de la cambra durant el període entre legislatures.

2. L'activitat legislativa

En els sistemes parlamentaris moderns com el català, el programa legislatiu el defineix principalment el Govern. De fet, estadísticament, gran part de les lleis que finalment aprova la cambra provenen d'una iniciativa governamental que té el suport de la majoria parlamentària per aprovar-les. La majoria de lleis de la vuitena legislatura han estat impulsades pel Govern: concretament, el 92% de les lleis es deriven de projectes de llei, mentre que només en el 8% de casos les lleis han tingut origen en una iniciativa dels grups parlamentaris o en una iniciativa legislativa popular.[5]

En aquest apartat es comenta el conjunt d'aquesta activitat legislativa, així com les normes amb rang de llei aprovades pel Govern.

2.1. L' impuls legislatiu: els projectes de llei

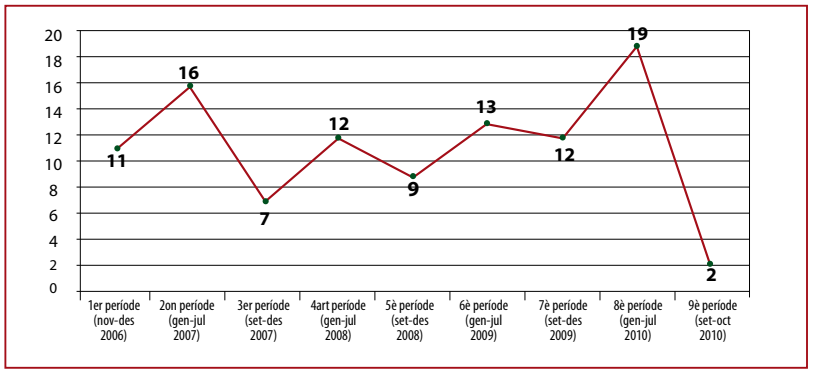
En els quatre anys de la legislatura, l'agenda legislativa del Govern l'ha marcat l'aplicació i el desplegament del nou Estatut, com també els diferents compromisos legislatius continguts en el Pla de Govern 2007-2010. L'executiu ha presentat 99 iniciatives legislatives a la cambra, amb la finalitat principal d'adaptar l'ordenament català als objectius estatutaris, implementar millores en les polítiques públiques i actualitzar altres àmbits de l'ordenament.

Dels 99 projectes, 88 han esdevingut lleis del Parlament, un ha derivat a material de treball per a la ponència conjunta a l'hora d'elaborar proposicions de llei,[6] i un més va decaure en ser tramitat posteriorment com a decret llei.[7] Els 9 projectes de llei restants han caducat per finiment de legislatura,[8] d'acord amb el que disposa l'article 183 del Reglament del Parlament,[9] una xifra inferior a la d'algunes legislatures anteriors.[10]

Destaca el fet que l'activitat d'impuls legislatiu del Govern en aquesta legislatura ha estat la més alta des de la constitució del Parlament.[11] Amb prop d'un centenar de projectes de llei presentats a la cambra, l'executiu ha incrementat l'exercici d'impuls legislatiu en un 26% respecte de la mitjana de les legislatures anteriors.[12]

Pel que fa al ritme dels treballs legislatius, s'observa una intensa activitat a l'inici i al final de la legislatura. En el primer període de sessions, el Govern va aprovar fins a 11 projectes de llei i 16 projectes més a principis de 2007. Aquest elevat volum inicial va estar motivat en gran part pel fet que es van reprendre alguns dels projectes de llei que ja s'havien presentat al Parlament en l'anterior legislatura, però que havien decaigut quan va finalitzar. Posteriorment, el nombre de projectes de llei ha anat fluctuant segons els períodes de sessions i ha augmentat significativament al final del mandat. Una dada especialment important és l'aprovació de 19 projectes de llei en el vuitè període de sessions.

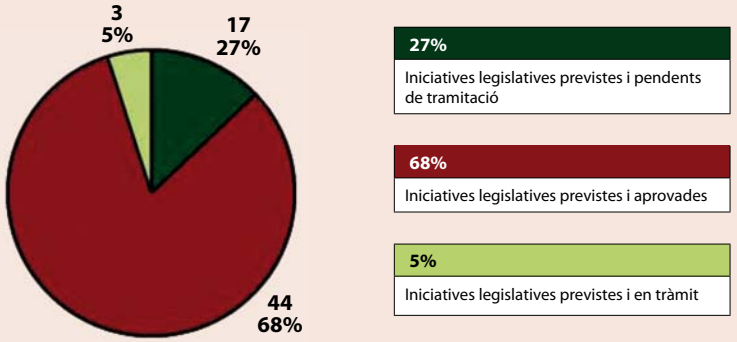
Projectes de llei aprovats pel Govern per període de sessions

4. Decret 132/2010, de convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya i de la seva dissolució (DOGC núm. 5728, de 5.10.2010).
5. El 7% de les lleis han tingut origen en una proposició de llei d'iniciativa parlamentària i l'1% en una proposició de llei d'iniciativa legislativa popular (ILP). Durant la legislatura, s'han admès a tràmit 7 proposicions de llei provinents d'una ILP sobre els temes següents: la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica a Catalunya (202-00014/08); les mesures urgents per a l'habitatge (202-00018/08); el suport a la dona embarassada (202-00022/08); la prohibició del cultiu de productes agrícoles modificats genèticament (202-00027/08); la llei electoral (202-00059/08); la conciliació de la vida laboral i la familiar i per lluitar contra la violència de gènere i l'assetjament laboral en les administracions públiques de Catalunya (202-00086/08); la modificació de la Llei de protecció dels animals, i la prohibició de les curses de toros (202-00050/08). Una provenia de la legislatura anterior: sobre l'ensenyament en llengua materna i el bilingüisme escolar (202-00078/07). No obstant això, l'única ILP que ha pogut ser aprovada com a llei ha estat per prohibir les curses de toros (Llei 28/2010). De totes aquestes iniciatives, n'hi ha tres que es continuaran tramitant a la pròxima legislatura (Acord de la Mesa de la Diputació Permanent sobre el finiment de la legislatura, de 7.10.2010, BOPC 807, d'11.10.2010): la que proposa una llei electoral per a Catalunya, la de mesures urgents per a l'habitatge i la de mesures per a la conciliació de la vida laboral i la familiar i la lluita contra la violència de gènere i l'assetjament laboral a les administracions.
6. El Projecte de llei de creació del Consell de Garanties Estatutàries (200-00021/08) va servir de material de treball per a la ponència conjunta que va elaborar la Proposició de llei de creació del Consell de Garanties Estatutàries (202-00021/08).
7. El Projecte de llei de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya (200-00096/08).
8. Han decaigut els projectes de llei següents: de mesures en matèria d'ocupació pública (200-00083/08); del protectorat de fundacions i associacions d'utilitat pública (200-00091/08); de modificació de la Llei 11/2007 de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, procedent del Decret llei 2/2010 (200-00092/08); de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (200-00093/08); de protecció civil de Catalunya (200-00095/08); de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat (200-00096/08); per regular el recurs de cassació en matèria de dret civil a Catalunya (200-00097/08), de Jocs i Apostes de Catalunya (200-00098/08); i, finalment, de nova ciutadania i per la igualtat efectiva de dones i homes (200-00099/08). En aquest sentit, cal destacar que, d'acord amb l'article 36.7 de la Llei 13/2008, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a la propera legislatura, el text d'aquests projectes de llei pot ser aprovat com a projecte de llei pel nou Govern i presentat novament al Parlament, sense necessitat de més tràmits previs que un informe del secretari general del departament competent i dels serveis jurídics de la Generalitat.
9. Tal com disposa l'article 183.1 del RPC, al final de cada legislatura caduquen tots els tràmits parlamentaris pendents d'examen i de resolució del Parlament, llevat dels tràmits la continuïtat dels quals estableixen lleis específiques i dels tràmits que ha de conèixer la Diputació Permanent, d'acord amb el reglament i amb les lleis. Per clarificar les tramitacions que caduquen i aquelles que es mantenen, el 7 d'octubre de 2010 la Mesa de la Diputació Permanent va adoptar un acord sobre el finiment de la legislatura (BOPC 807, d'11.10.2010). Convé destacar que les tramitacions que es mantenen són: les proposicions de llei que provenen d'una ILP (art. 15 de la Llei 1/2006 de la iniciativa legislativa popular); les memòries i els informes de fiscalització de la Sindicatura de Comptes i els informes del Síndic de Greuges (l'article 183.2 RPC); les designacions pendents; els procediments en exercici del dret de petició; també les tramitacions davant les institucions centrals de l'Estat (les proposicions del Parlament presentades davant les Corts Generals que ja hagin superat la presa en consideració); els recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament davant el Tribunal Constitucional; els recursos d'inconstitucionalitat contra lleis de Catalunya i altres procediments davant el Tribunal Constitucional pendents de resoldre; les qüestions d'inconstitucionalitat, i els conflictes en defensa de l'autonomia local. Igualment, mantenen la tramitació els procediments de control del principi de subsidiarietat. Per contra, es produeix la caducitat de totes les tramitacions dirigides al control i l'impuls de l'acció política i de govern (propostes de resolució, preguntes escrites, sol·licituds d'informació i documentació, etc.) i de tots els projectes i proposicions de llei pendents de ser debatuts i votats.
10. Al final de la VII legislatura van caducar 23 projectes de llei, mentre que a la VI van caducar-ne 11, 7 a la V, i a la IV, 6 a la III, 3 a la II i 16 a la I.
11. El 20 de març de 1980 van tenir lloc les primeres eleccions al Parlament de Catalunya.
12. La mitjana de projectes de llei presentats a totes les legislatures ha estat de 78,5 projectes de llei. A la I legislatura, se'n van presentar 96; a la II,79; a la III, 83; a la IV, 47; a la V, 67; a la VI, 92, i a la VII, 65. Val a dir, però, que la IV i la VII legislatura van tenir una durada inferior a 4 anys.

Atenent els compromisos legislatius continguts en l'Acord d'Entesa, el Govern ha impulsat 47 de les 64 iniciatives previstes, cosa que representa un 73% de compromís assolit.

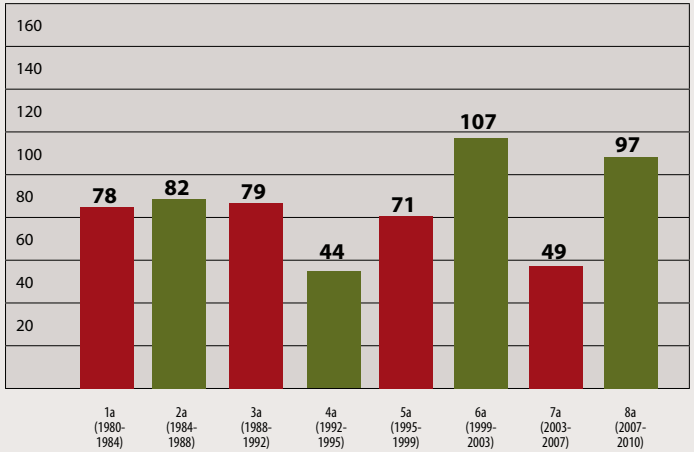
Estat de tramitació de les disposicions previstes per l'Entesa (setembre 2010)

2.2. La producció legislativa

La vuitena legislatura ha estat la segona legislatura amb més lleis aprovades, 97 en total, després de les 107 que es van aprovar durant la VI legislatura, entre els anys 1999 i 2003.

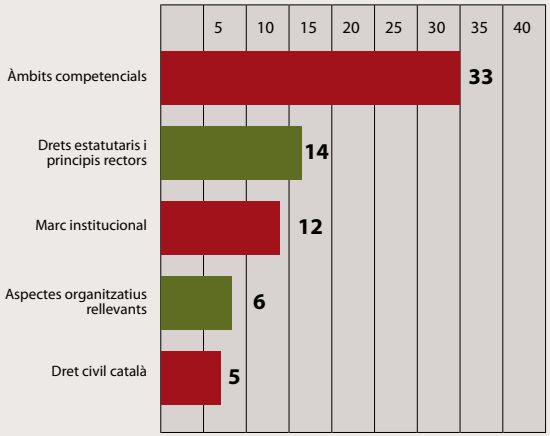
Lleis aprovades per legislatures

La producció legislativa ha estat significativa, bàsicament perquè s'han aprovat les primeres lleis destinades al desplegament efectiu de l'Estatut en les seves diferents facetes: la institucional (12 lleis), la relativa als drets estatutaris i els principis rectors (14 lleis), la concernent al dret civil català (5 lleis), la que té a veure amb els aspectes organitzatius de relleu de la Generalitat (6 lleis) i, finalment, diferents lleis relatives a la regulació dels àmbits competencials (33 lleis).

Un dels grans reptes de l'impuls legislatiu del Govern ha estat, sens dubte, el desplegament de l'Estatut.[13] Mentre que la setena legislatura es va caracteritzar per l'aprovació de l'Estatut, la vuitena legislatura ha donat un pas important en l'aprovació de normes legislatives que l'han d'anar desplegant.

Àmbit de desplegament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

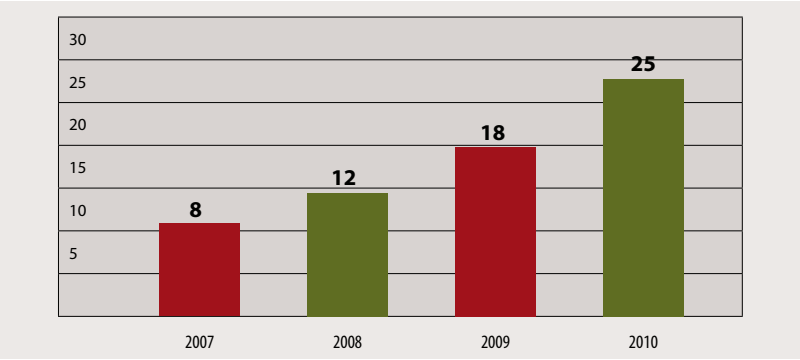

Concretament, pel que fa al desenvolupament bàsic de l'Estatut en els termes de l'article 62.2 d'aquesta norma, s'han aprovat un total d'onze lleis, principalment d'àmbit institucional, com la Llei de la presidència de la Generalitat i del Govern, la Llei del Síndic de Greuges, la de la Sindicatura de Comptes o la del Consell de Garanties Estatutàries.

Ara bé, si la valoració s'estén a les normes que despleguen aspectes puntuals i concrets del text estatutari, el 72% de les lleis aprovades per la cambra catalana es poden considerar lleis que han contribuït a desplegar l'Estatut, gran part aprovades al tram final de la legislatura, l'any 2010.

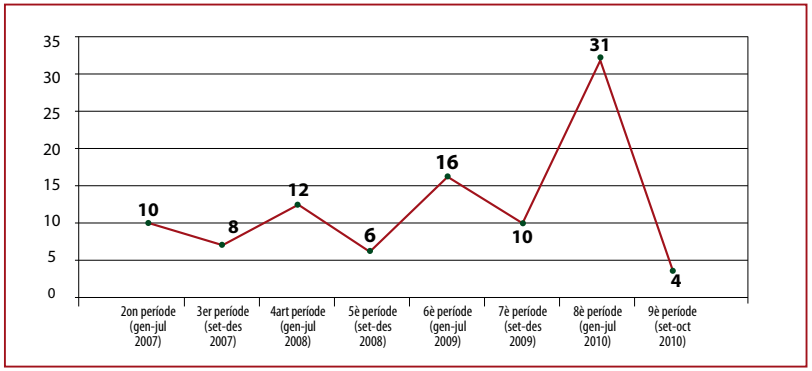
13. En aquest sentit, el 6 de febrer de 2007, el Govern va crear el Consell per a l'Impuls i el Seguiment del Desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (Acord GOV/23/2007, DOGC 4822, de 15.02.2007), com a òrgan d'informació, consulta i assessorament de l'executiu; per debatre i impulsar el desenvolupament estatutari entre el Govern i els grups parlamentaris.

Desplegament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya per anys

La relació de les lleis aprovades es pot consultar en la llista annexa a aquest informe.[14] Per semestres, el nombre de lleis aprovades s'ha anat incrementant amb altibaixos a mesura que avançava la legislatura. El darrer tram de la legislatura, a principis de 2010, ha estat quan s'han aprovat més lleis, tal com recull el gràfic.

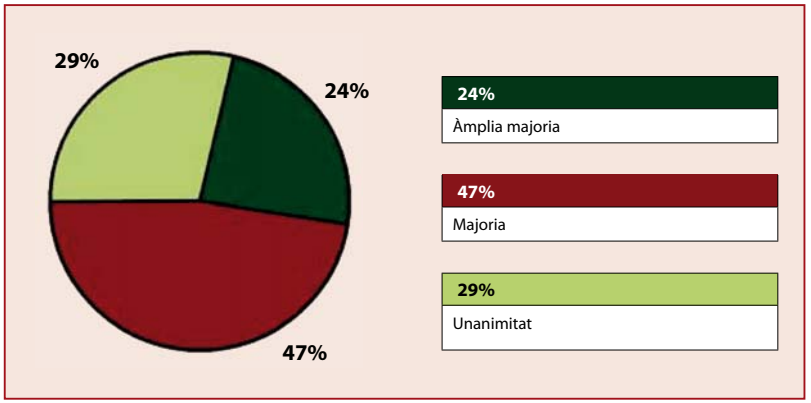
Lleis aprovades per períodes de sessions - VIII legislatura

Pel que fa a les majories assolides per aprovar aquestes lleis, més de la meitat han tingut un ampli suport: el 29% s'han aprovat per unanimitat i el 24% amb una àmplia majoria, és a dir, amb el suport dels grups de l'oposició. Concretament, i tret de casos puntuals, el grup parlamentari de CiU ha votat a favor de 58 lleis (el 60% de les lleis aprovades) i el grup del PPC ho ha fet en 42 lleis (el 43% de les lleis aprovades).[15] La resta de les lleis ha aconseguit el suport de la majoria parlamentària dels grups que donen suport al Govern; aquest ha estat el cas concret del 47% de les lleis.

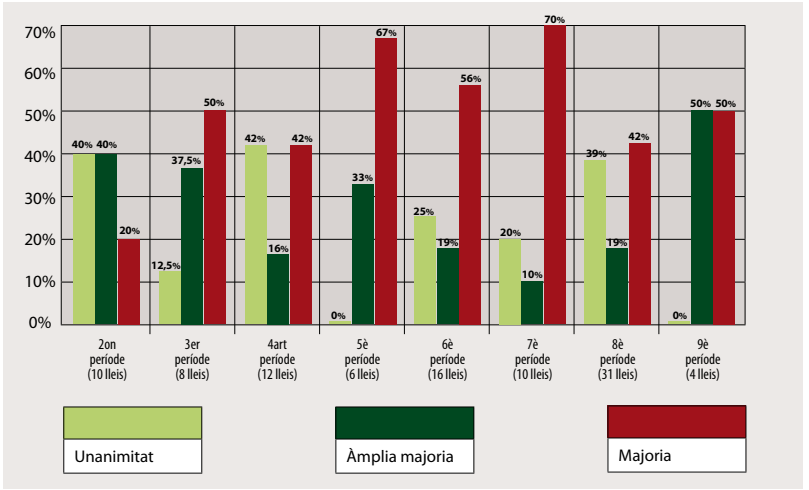
14. La llista no inclou els decrets llei aprovats, que són normes amb rang de llei.
15. En alguns casos, els grups parlamentaris del PPC i de CiU han donat suport a la major part del dictamen.

Suport obtingut en l'aprovació de les lleis (VIII legislatura)

Un estudi comparatiu del suport obtingut en l'aprovació de les lleis al llarg de la legislatura mostra una certa regularitat en tot el període.

Suport obtingut en l'aprovació de les lleis (per períodes de sessions)

Més enllà, però, d'avaluar l'activitat legislativa per la quantitat, cal ponderar el grau de qualitat de les noves lleis, posant l'accent en l'actuació pública i els problemes que el Govern ha volgut resoldre amb cada nova proposta legislativa. En conjunt, les noves lleis han permès al Govern executar progressivament el projecte de país de l'acord per un "Govern d'Entesa Nacional i de Progrés", també recollit en el marc de referència per a l'actuació governamental: el Pla de Govern 2007-2010.

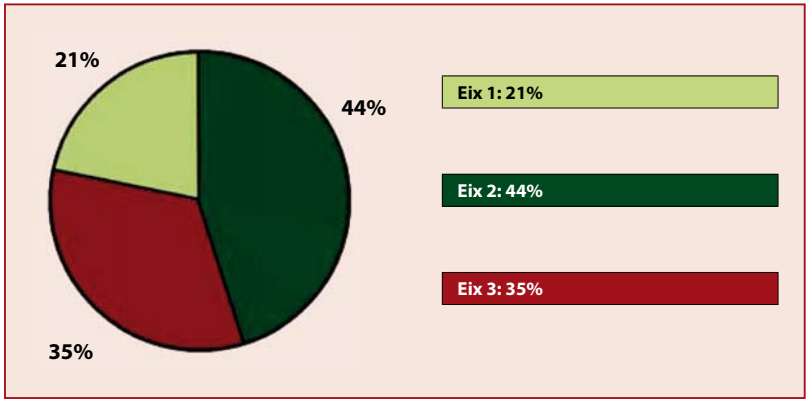
Les noves lleis s'emmarquen en les tres grans orientacions del full de ruta d'aquest Pla: el 44% d'aquestes lleis s'han orientat a incrementar la qualitat democràtica i l'eficàcia dels governs i les institucions (eix segon); el 35%, a afrontar la renovació de les bases de la prosperitat i possibilitar la transformació i la

innovació dels sectors productius per fer-los més competitius en el món globalitzat (eix tercer), i el 21%, a reforçar l'estat del benestar (eix primer).

Convé assenyalar, finalment, l'elevada participació del Govern en el debat final de les lleis amb origen en un projecte de llei. Aquesta participació, tot i ser en la forma d'una intervenció facultativa (ja que la intervenció inicial és l'única reglamentàriament obligada per al Govern), s'ha produït en gairebé la meitat dels casos (per al 43% dels projectes de llei). Aquestes intervencions, interpretades en clau de qualitat democràtica, han contribuït a legitimar la seva acció de promotor legislatiu en seu parlamentària.[16]

Correspondència de totes les lleis aprovades amb el PdG 2007-2010

Lleis aprovades sobre els 3 eixos principals VIII legislatura

El primer eix del PdG 2007-2010 centra l'atenció en les persones amb la voluntat d'aconseguir una societat més justa i cohesionada. Dins d'aquest eix s'han aprovat 20 lleis amb connotació social, com són: la Llei d'acollida a les persones immigrades i retornades; la de serveis socials; la de salut pública; la d'educació; la dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència, o la de polítiques de joventut.

Tanmateix, la majoria de lleis s'han aprovat dins del segon eix programàtic relatiu al desplegament institucional de l'autogovern i a la qualitat democràtica. En concret, són 43 lleis que incideixen en l'esforç per incrementar la qualitat democràtica i l'eficàcia dels governs i les institucions. Una de les lleis més destacades d'aquest eix és la nova Llei sobre les consultes populars per via de referèndum, que fomenta els valors i les pràctiques de participació ciutadana com una via d'enfortiment democràtic. Altres lleis transcendents d'aquest eix han impulsat la nova ordenació de les institucions catalanes basada en els nivells territorials, com la Llei de vegueries i la del Consell de Governs Locals, mentre que en l'àmbit de millores institucionals, s'ha fixat el nou marc de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques catalanes. També són lleis bàsiques d'aquest eix la Llei del Consell de Garanties Estatutàries; la del Síndic de Greuges de Catalunya; la de la presidència de la Generalitat i del Govern; la de mediació en l'àmbit del dret privat; la del Memorial Democràtic; la de l'Institut Català Internacional per la Pau; la del dret de les dones a eradicar la violència masclista, o la de l'aranès.

Dins del tercer eix s'han aprovat 34 lleis dirigides a potenciar una economia plena i dinàmica en un territori sostenible, com ara: la Llei de l'Agència Tributària de Catalunya; la del dret a l'habitatge; la de l'Oficina Antifrau; la del subministrament elèctric; la de prevenció i control ambiental; la d'avaluació ambiental de plans i programes, o la de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball, per citar-ne algunes. És especialment destacable la Llei 5/2010 de bases de delegació en el Govern de la potestat legislativa per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva de serveis en el mercat interior, que permet adequar les normes amb rang de llei a la Directiva comunitària de serveis en el mercat interior (Directiva Bolkenstein), que afecta més d'una dotzena de lleis catalanes, a més de reglaments i normes de rang inferior.

Finalment, sobre el procediment, cal dir que en aquesta legislatura la mitjana de temps per aprovar una llei ha estat de 9 mesos i mig,[17] mentre que a l'anterior legislatura només calien sis mesos de treballs parlamentaris.[18]

2.3. Les normes del Govern amb rang de llei: decrets llei i decrets legislatius

També cal comentar els casos d'especialitat de la funció legislativa que impliquen una actuació destacada del Govern. Ens referim a la delegació en el Govern de la potestat legislativa que li permet dictar normes amb rang de llei (decrets legislatius), així com de la possibilitat de dictar decrets llei en casos de necessitat extraordinària i urgent.

En aquest sentit, durant la legislatura l'executiu ha aprovat 8 decrets llei i 7 decrets legislatius.

2.3. a) Els decrets llei

L'article 64 de l'Estatut d'autonomia de 2006 va introduir per primera vegada a l'ordenament jurídic català la figura del decret llei, com a disposició legal extraordinària i urgent. Des d'aleshores, el Govern ha aprovat 8 decrets llei, que han entrat en vigor de manera immediata, i posteriorment (en el termini de 30 dies subsegüents a la data de promulgació) han estat validats expressament pel Parlament, després d'un debat i una votació de totalitat.[19]

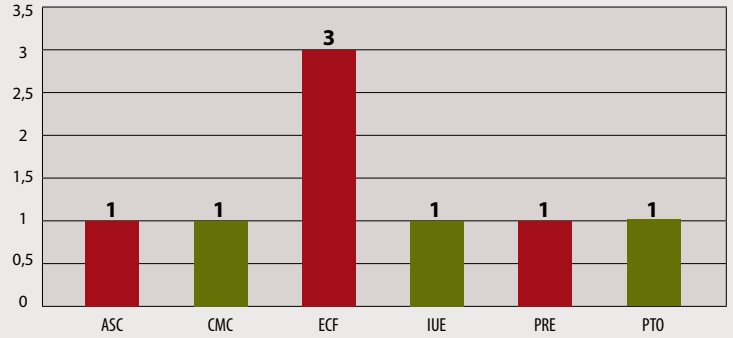
16. El Govern ha estat sempre representat per un o més dels seus membres durant els debats de totalitat o debats finals dels projectes de llei. El conseller o consellera responsable del departament de cada projecte de llei ha estat sempre present en aquestes sessions i és qui —en nom del Govern— l'ha presentat abans del debat de totalitat o bé ha intervingut a l'inici del debat final. Mentre que la presentació prèvia al debat de totalitat és obligatòria, la intervenció abans del debat final és facultativa.

17. Per a l'elaboració d'aquesta mitjana no s'han tingut en compte les lleis de pressupostos i de mesures fiscals i financeres, que es tramiten en un període més breu, perquè tenen preferència de tramitació davant la resta d'iniciatives legislatives, i sense considerar tampoc aquelles lleis que s'han aprovat pel procediment de lectura única, que permet la màxima celeritat de la iniciativa en tramitar-se directament al Ple, sense que en la votació final s'hi puguin presentar esmenes.

18. Aquest increment de gairebé un terç del temps necessari per aprovar les lleis a la vuitena legislatura possiblement es pot explicar pel fet que, des de 2006, el procediment de tramitació per a l'aprovació de les lleis s'ha reforçat en participació –més legitimitat– i transparència amb el nou Reglament del Parlament, mitjançant el debat de totalitat a l'inici de la tramitació dels projectes de llei i la possibilitat de fixar compareixences de les organitzacions i els grups socials.

19. S'han aprovat: el Decret llei 1/2007 de mesures urgents en matèria urbanística (DOGC 4990, de 18.10.2007, convalidat per la Resolució 85/VIII del Parlament, BOPC 163, de 27.11.2007); el Decret llei 1/2008 de mesures urgents en matèria fiscal i financera (DOGC 5165, de 3.07.2008, convalidat per la Resolució 286/VIII del Parlament, BOPC 307, de 25.07.2008); el Decret llei 1/2009 d'ordenació dels equipaments comercials (DOGC 5534, de 28.12.2009 i correcció d'errada, DOGC 5535, de 29.12.2009, convalidat per la Resolució 590/VIII del Parlament, BOPC 622, d'1.02.2010); el Decret llei 1/2010 de modificació de la Llei 10/1997 de la renda mínima d'inserció (DOGC 5547, de 18.01.2010, convalidat per la Resolució 589/VIII del Parlament, BOPC 622, d'1.02.2010); el Decret llei 2/2010 pel qual es modifica la Llei 11/2007 de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (DOGC 5600, d'1.04.2010, convalidat per la Resolució 676/VIII del Parlament, BOPC 693, de 3.05.2010); el Decret llei 3/2010 de mesures urgents de contenció de la despesa i en matèria fiscal per a la reducció del dèficit públic (DOGC 5639, de 31.05.2010, convalidat per la Resolució 726/VIII del Parlament, BOPC 739, de 14.06.2010); el Decret llei 4/2010 de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5685, de 4.08.2010, convalidat per la Resolució 760/VIII del Parlament, BOPC 792, de 3.09.2010), i el Decret llei 5/2010 de modificació del Text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2008 (DOGC 5685, de 4.08.2010, convalidat per la Resolució 761/VIII del Parlament, BOPC 792, de 3.09.2010).

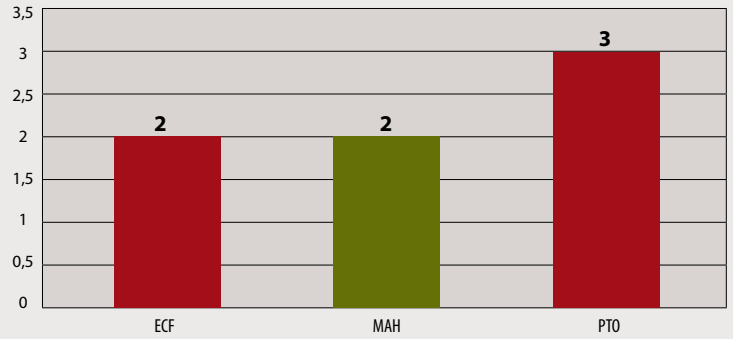
Decrets llei aprovats per departament promotor

2.3. b) Els decrets legislatius

La delegació en el Govern de la potestat legislativa està prevista i regulada per l'article 63 de l'Estatut d'autonomia i ha permès al Govern aprovar 7 decrets legislatius, majoritàriament en matèries de política territorial i obres públiques, o en àmbits econòmics i mediambientals.[20]

Decrets legislatius aprovats per departament promotor

20. Els decrets legislatius aprovats són: el Decret legislatiu 1/2008 per aprovar el Text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya (DOGC 5090, de 13.03.2008); el Decret legislatiu 2/2008 per aprovar el Text refós de la Llei de protecció dels animals (DOGC 5113, de 17.04.2008); el Decret legislatiu 3/2008 per aprovar el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27.06.2008); el Decret legislatiu 1/2009 per aprovar el Text refós de la Llei reguladora dels residus (DOGC 5430, de 28.07.2009); el Decret legislatiu 2/2009 per aprovar el Text refós de la Llei de carreteres (DOGC 5452, de 27.08.2009); el Decret legislatiu 1/2010 per aprovar el Text refós de la Llei d'urbanisme (DOGC 5686, de 5.08.2010), i el Decret legislatiu 2/2010 per aprovar el text articulat de les taxes aplicables per Ports de la Generalitat (DOGC 5686, de 5.08.2010).

2.4. El control del Consell de Garanties Estatutàries

A la meitat de la legislatura, coincidint amb la fi de 2009, el Consell de Garanties Estatutàries ha substituït el Consell Consultiu de la Generalitat en la funció de control previ –sempre prèvia sol·licitud– sobre les lleis autonòmiques sotmeses al debat i l'aprovació parlamentària, per vetllar la seva adequació a l'Estatut i a la Constitució.

Del 24 de novembre de 2009 al final de la legislatura,[21] s'han emès 24 dictàmens. En el primer any de treball, el Consell ha mantingut una alta activitat i ha hagut de dictaminar sobre el 37% de les lleis aprovades, a petició dels grups parlamentaris.

S'ha pronunciat sobre algunes de les lleis més destacades de la legislatura, com ara la Llei per regular els àmbits de les consultes populars, la Llei del cinema, la del codi de consum, la de l'ús dels mitjans electrònics en el sector públic, la de les polítiques de joventut, la del règim jurídic i el procediment de les administracions públiques de Catalunya, la de l'aranès, la del Síndic de Greuges, la de vegueries, la de les persones immigrades o retornades a Catalunya o la dels correbous.

En aquest sentit, la majoria dels dictàmens emesos per aquest Consell han estat sobre projectes de llei abans que hagin pogut ser aprovats definitivament a la cambra catalana (en una quinzena dels casos); però cal recordar que el Consell també ha dictaminat sobre lleis estatals com a tràmit previ a la interposició del corresponent recurs d'inconstitucionalitat, sobre decrets lleis i, fins i tot, sobre la primera proposta de consulta popular per via de referèndum que ha conegut el Parlament.[22]

3. L'activitat d'impuls i de control

Al marge dels procediments legislatius, el Parlament té entre les seves funcions controlar i impulsar l'acció política i de govern per mitjà de diferents mecanismes reglamentaris recollits en el Reglament del Parlament. Amb la funció d'impuls, la cambra promou l'actuació del Govern, mentre que amb la funció de control li demana explicacions sobre actuacions dutes a terme o bé sobre els propòsits de captenir en matèries i polítiques de la seva competència. D'aquesta manera, es garanteix el coneixement públic de l'actuació de l'executiu.

3.1. El conjunt d'iniciatives parlamentàries tramitades durant la legislatura

L'activitat de control i impuls ha estat intensa durant tota la legislatura, tal com posen de manifest les xifres que figuren en el quadre següent:

21. El 24 de novembre de 2009 es va produir el relleu efectiu entre el Consell Consultiu i el Consell de Garanties Estatutàries, després del nomenament pel president de la Generalitat dels nous membres del nou Consell. Resolució 517/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual es designen sis membres del Consell de Garanties Estatutàries (BOPC 517, de 20.07.2009).
22. Dictamen 15/2010, de 6 de juliol, sobre la Proposta de consulta popular per via de referèndum sobre la independència de la nació catalana (370-00002/08).

Tipus d'iniciativa	Període
Propostes de resolució presentades	2.662
Resolucions aprovades (subsegüents a propostes de resolució)	661
Interpel·lacions substanciades	290
Mocions aprovades	75
Preguntes orals al president contestades en el Ple	384
Preguntes orals al Govern contestades en el Ple	410
Preguntes al Govern contestades en Comissió	1.676
Preguntes amb resposta escrita	34.711
Sessions informatives i compareixences substanciades	143
Sol·licituds d'informació i documentació	880
Control del principi de subsidiarietat	33

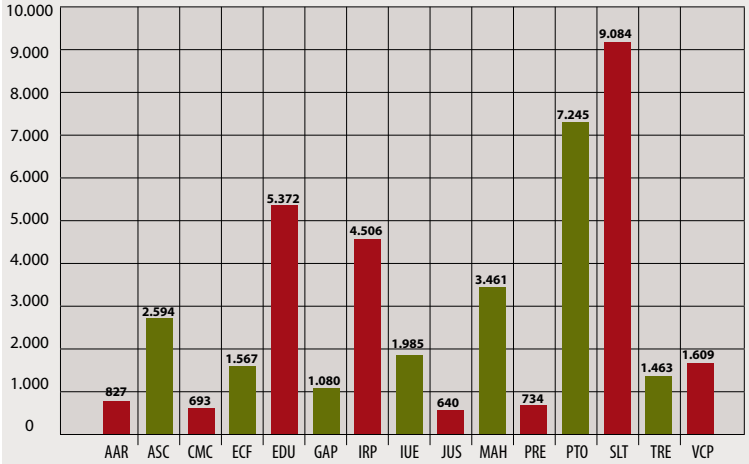
Font: Direcció General de Relacions Institucionals

En les 86 sessions plenàries que han tingut lloc en aquests quatre anys, a més de les lleis aprovades, els grups parlamentaris han formulat 384 preguntes orals al president de la Generalitat i 410 preguntes orals als consellers i conselleres. Així mateix, com a conseqüència de les 290 interpel·lacions formulades al Govern, s'han aprovat finalment 75 mocions. D'altra banda, les comissions parlamentàries i, en ocasions el Ple, han aprovat 661 resolucions.

Al final de la legislatura, el conjunt d'iniciatives parlamentàries destinades al control i a l'impuls de l'acció de govern ha superat amb escreix el volum de tramitacions de legislatures passades. En conjunt, s'han superat, de llarg, les 42.000 iniciatives.

El gràfic següent indica el conjunt de tramitacions assignades durant la legislatura a cada departament per raó de la matèria:

Tramitacions parlamentàries classificades per departaments

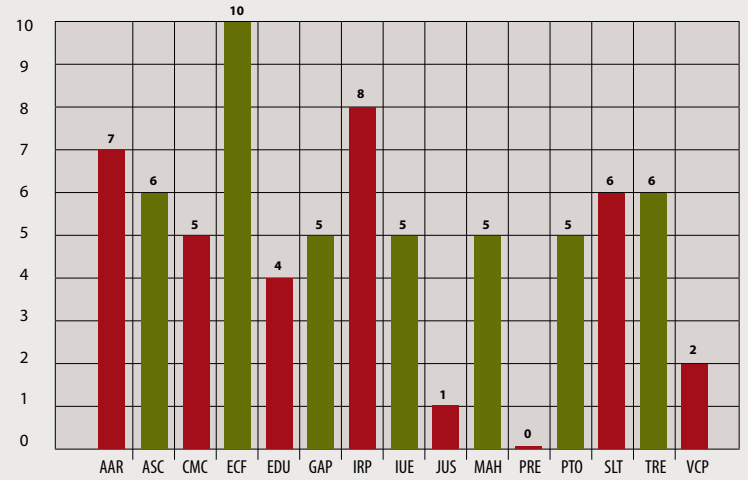
3.2. L'impuls de l'acció política del Govern

El Parlament té entre les seves funcions impulsar l'acció política i de govern per mitjà dels procediments reglamentaris que operen al marge dels procediments legislatius. Els dos instruments d'impuls parlamentari per excel·lència són les mocions i les resolucions.

3.2. a) Les mocions

Durant la VIII legislatura el Parlament de Catalunya ha aprovat 75 mocions. Totes aquestes mocions han estat assignades, d'acord amb la matèria, i per tal de poder-hi donar el compliment adequat, als departaments que recull el gràfic següent:

Mocions assignades als departaments durant la VIII legislatura

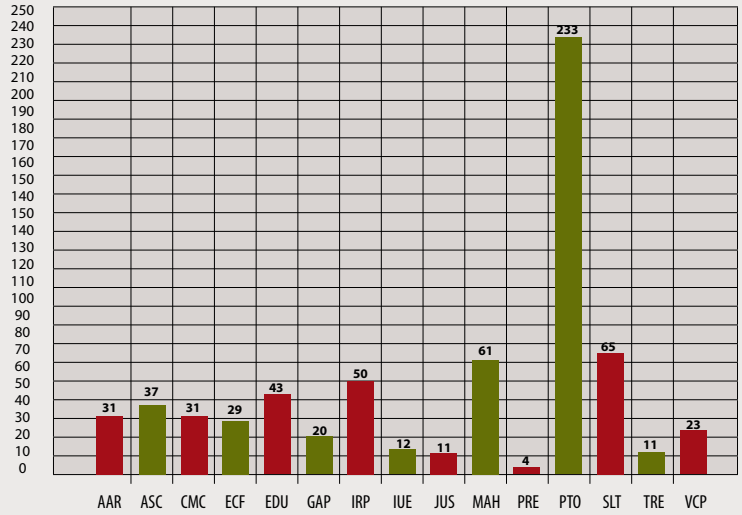
L'abast més general de la moció, com a eina d'impuls de l'acció governamental, explica que les mocions aprovades en aquesta legislatura hagin incidit en bona part en aquelles polítiques públiques dirigides a reactivar l'economia productiva i la indústria en el context de crisi econòmica. Gran part de les mocions aprovades han versat sobre aspectes econòmics i han tingut per finalitat impulsar les polítiques de reactivació de l'economia, la situació de les petites i mitjanes empreses i dels autònoms, la participació de les institucions catalanes en la gestió de les infraestructures aeroportuàries, la política econòmica i laboral per crear ocupació, les finances de la Generalitat, les inversions previstes pels pressupostos generals de l'Estat o les eines jurídiques per fer front a la crisi econòmica, entre altres.

3.2. b) Les resolucions

A diferència de les mocions, que són iniciatives orientades a impulsar aspectes generals de la política del Govern, les resolucions són, llevat de les que resulten d'un debat general, instruments d'impuls que tracten sobre un aspecte sectorial, més específic o més concret d'una matèria. [23]

Al llarg de la vuitena legislatura, els grups parlamentaris han presentat 2.662 propostes de resolució. D'aquestes, se n'han aprovat 661. Per matèries, s'han concentrat de manera molt destacada en la política territorial i les obres públiques, seguida de la salut i el medi ambient. D'acord amb el gràfic, per tant, ha estat el Departament de Política Territorial i Obres Públiques el que ha rebut més encàrrecs (233 en total), seguit de Salut (amb 65) i Medi Ambient i Habitatge (amb 61).

Resolucions assignades als departaments durant la VIII legislatura

3.3. El control polític sobre el Govern

El Reglament del Parlament preveu diferents instruments per poder exercir la funció de control polític del Govern de manera permanent. Es tracta de mecanismes reglamentaris que operen al marge dels procediments legislatius. Així, trobem els debats generals, les sessions informatives i les compareixences dels membres del Govern, les interpel·lacions que els grups fan al Govern perquè faciliti explicacions davant el Ple sobre una determinada política i, finalment, les preguntes parlamentàries, que poden ser amb resposta escrita o bé amb resposta oral davant del Ple o d'una comissió.

23. Les mocions i les resolucions insten, en general, el Govern a realitzar alguna acció concreta o bé a adoptar una determinada posició amb relació a algun àmbit específic. El control del compliment de les resolucions és anàleg al de les mocions. El termini que té l'Executiu per donar compte del seu compliment és de quatre mesos, si el text mateix de la resolució no en marca un de més específic (articles 145 i 146 del Reglament del Parlament).

La intensitat del control polític del Govern a Catalunya ha estat considerable des del començament de la legislatura, reforçant el paper del Parlament com a centre de la vida política catalana i com a peça clau del sistema democràtic, sense fer-ne disminuir la clàssica funció legislativa deliberant. El Govern ha incrementat la seva subjecció a les garanties de control parlamentari responent a les més de 37.000 preguntes parlamentàries, de les quals el 93% han estat escrites i el 7%, orals.

3.3. a) Les preguntes orals al president i al Govern

Les preguntes al Govern com a instruments de control polític i, més concretament, les preguntes al president, permeten copsar l'opinió o el capteniment del president sobre les qüestions de més interès o de més actualitat de la vida política del país.

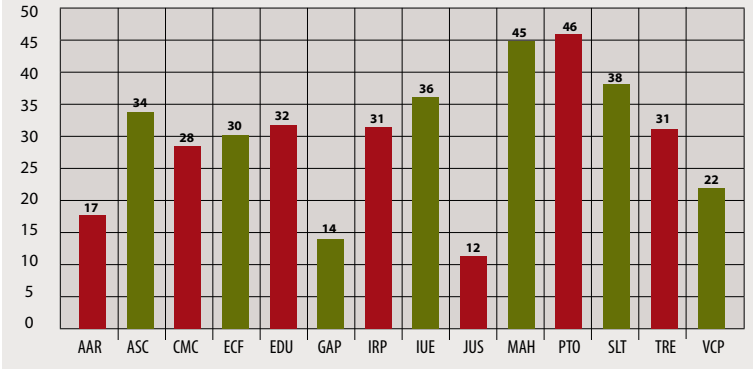
Durant la legislatura els grups han plantejat 384 preguntes al president amb ocasió de la sessió de control que té lloc a cada sessió plenària. Són preguntes que s'han concentrat, majoritàriament, sobre aspectes de política general i de relleu institucional (13%), com ara les prioritats del Govern; les declaracions de membres del Govern sobre una determinada matèria; l'actualització del pacte d'entesa o la remodelació de l'executiu central; les mesures de contenció del govern i les mesures per reforçar la confiança dels ciutadans en les institucions i el Govern, o el possible avançament d'eleccions.

També s'han plantejat qüestions relacionades amb la situació econòmica i les actuacions del Govern davant la crisi (10%) i el problema de l'atur, la lluita contra la desocupació i els expedients de regulació d'ocupació (5%).

Un àmbit que ha destacat per la insistència de preguntes plantejades, especialment en la primera part de la legislatura, ha estat el sistema de finançament i l'estat de les negociacions amb l'Estat (8%), coincidint amb el moment en què tenien lloc les negociacions Generalitat-Estat sobre el model de finançament. Altres àmbits destacats han estat les infraestructures (12%), l'estat del desplegament de l'Estatut (11%), la política educativa (6%), la política de seguretat (5%) o la política econòmica (4%).

En el torn de control al Govern de cada sessió plenària, els consellers i conselleres han respost oralment 410 preguntes formulades pels grups parlamentaris. El major volum de preguntes s'han centrat en l'àmbit de la política territorial i les obres públiques (9%) bàsicament per conèixer el capteniment del Govern en qüestions relacionades amb les vies ferroviàries, el tren d'alta velocitat, les infraestructures aeroportuàries, la mobilitat, o les carreteres. També han estat rellevants els àmbits de la política sanitària (9%), la política empresarial i de recerca (8%), la política cultural (7%) i l'educativa (7%), entre altres. Finalment, cal dir que la política econòmica (6%) ha estat objecte de reiterades peticions d'informació especialment relacionades amb el finançament autonòmic, al principi de la legislatura, i amb les finances de la Generalitat o la repercussió de la crisi a Catalunya, en el tram final.

Preguntes orals en el Ple respostes pel Govern

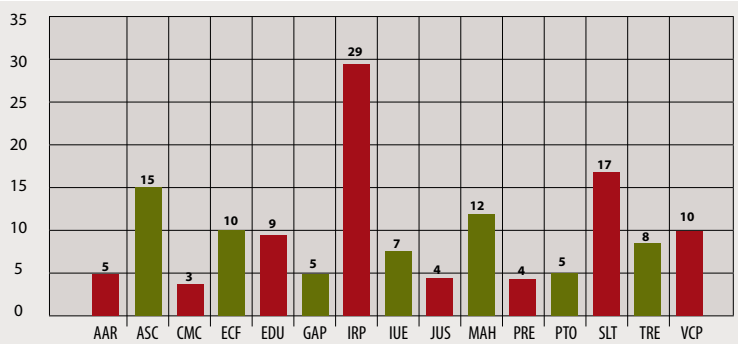
3.3 b) Les sessions informatives de membres del Govern

En els quatre anys de legislatura, s'han celebrat 143 compareixences del Govern per dur a terme una sessió informativa. El president de la Generalitat ha comparegut en 4 ocasions; la resta (139) han anat a càrrec dels consellers i conselleres.

Com és habitual, a principis de la legislatura, coincidint amb l'arrencada del treball governamental, van tenir lloc les compareixences inicials dels membres del Govern, entre les quals destaca especialment la compareixença inicial del president de la Generalitat en la Comissió d'Afers Institucionals per donar compte de la creació i la configuració del Govern, el desembre de 2006.[24] Seguidament, al llarg del primer trimestre de 2007 es van anar succeint la resta de sessions inicials protagonitzades pels nous consellers i les conselleres del Govern davant les comissions parlamentàries respectives per informar dels objectius i línies d'actuació de cadascun dels departaments i del treball de l'executiu.

Entre les altres compareixences del president, s'inclou la de març de 2008,[25] per comunicar la modificació del Govern, i la compareixença en la sessió plenària del 16 de juliol del mateix any,[26] per donar explicacions sobre l'estat de l'economia catalana i detallar les mesures del Govern per fer front a la crisi, en què va anunciar les mesures del Govern per fer una contenció de la despesa i es va referir a l'aprofundiment de l'autogovern, com una eina important per encarar la situació econòmica catalana.

Sessions informatives i compareixences per departaments durant la VIII legislatura

Pel que fa als assumptes de les sessions informatives de membres del Govern, els consellers i conselleres han tingut ocasió d'informar d'actuacions o de projectes sectorials que afecten un departament concret o més d'un departament, atès que en ocasions ha tingut lloc la compareixença de dos consellers per explicar plans comuns o actuacions conjuntes. Aquest ha estat, per exemple, el cas específic per presentar el Pla FP.cat, o per facilitar explicacions de les actuacions del Govern en matèria de prevenció i extinció d'incendis.

24. Compareixença del president de la Generalitat per a donar compte de la creació i la determinació del nombre, la denominació i l'àmbit de competència respectius dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya establerts en el Decret 421/2006, del 28 de novembre (tram. 350-00001/08) (DSPC–C 22, de 15.12.2006, pàg. 3).
25. Compareixença del president de la Generalitat davant la Comissió d'Afers Institucionals per informar sobre la darrera modificació del Govern (tram. 350-00003/08) (DSPC–P 57, de 16.07.2008, pàg. 6).
26. Compareixença del president de la Generalitat per informar sobre el capteniment del Govern davant la situació econòmica (tram. 350-00004/08) (DSPC-P 57, de 16.07.2008, pàg. 6).

Per matèries, aquestes sessions informatives han tractat d'assumptes diversos, propis de cada àmbit competencial. Els més destacats, per nombre, han estat les sessions informatives dels titulars dels departaments d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Salut i Acció Social i Ciutadania. En l'àmbit del primer, les sessions han tractat bàsicament de temes com ara el desplegament de l'Estatut, els aspectes de seguretat a Catalunya, la protecció civil, l'actuació dels Mossos d'Esquadra en diversos incidents, la prevenció i l'extinció d'incendis o l'equitat de gènere i mesures contra la violència masclista , entre altres.

Les compareixences en comissió també han tingut per objecte contestar 1.676 preguntes formulades pels diputats i diputades dels diferents grups parlamentaris. En conjunt, el Govern ha contestat un 170% més de preguntes que en la sisena legislatura, en què se'n van contestar 620.[27] Aquest augment ha comportat una major presència del Govern al Parlament.

3.3. c) Els debats de política general

El debat sobre l'orientació política general del Govern, conegut com a debat de política general, té lloc anualment coincidint amb l'inici del període de sessions del setembre. Amb ocasió d'aquest debat, el Govern exposa els resultats de les actuacions dutes a terme durant l'any anterior i presenta el seu programa per al nou curs polític, amb indicació de les prioritats principals per a l'any parlamentari que s'inicia.

És una eina de control al Govern que permet a la cambra verificar com avança l'obra de govern. També és un instrument d'impuls polític, ja que es clou amb l'aprovació subsegüent d'una resolució que fixa directrius per a l'acció de govern. Aquesta resolució permet incidir en matèries de política general referides als principals sectors sobre els quals recau la responsabilitat del Govern.

Des del restabliment del Parlament, el 1980, la cambra ja ha acollit 26 debats d'aquestes característiques. Inicialment, en les tres primeres legislatures, tenien lloc cada any, però des de la IV legislatura la tendència ha estat que se suprimeix el debat del tram final dels quatre anys.[28]

En el **primer debat** general de la vuitena legislatura, que va tenir lloc el 2007,[29] el discurs del president es va centrar en dos aspectes relacionats amb l'inici de mandat. D'una banda, el balanç dels primers deu mesos de l'obra de govern, per explicar les iniciatives posades en marxa; i, de l'altra, la perspectiva de la Catalunya futura, per explicar les polítiques que el Govern havia d'impulsar, tot fixant a l'agenda política els grans acords de país en quatre àmbits: l'habitatge, la immigració, la recerca i les infraestructures.

El debat es va cloure amb l'aprovació de la Resolució 70/VIII,[30] que va fixar directrius per a l'acció de govern en tres àmbits concrets: 1) desplegar l'Estatut d'autonomia; 2) promoure els "pactes nacionals" en els àmbits de l'habitatge, les infraestructures, la recerca i la innovació i la immigració, i 3) apostar per una Catalunya socialment avançada i preparada per afrontar el futur amb garanties.

El **segon debat de política general**, l'any 2008,[31] va permetre al Govern explicar com afrontava la situació de crisi econòmica, i alhora recordar els punts més importants de l'acció de l'Administració de la Generalitat, així com també donar compte de la negociació del nou sistema de finançament amb el Govern de l'Estat.

La Resolució 301/VIII, aprovada al final del debat,[32] va fixar unes àmplies directrius per a l'executiu, agrupades en sis àmbits: 1) negociar el nou model de finançament; 2) desplegar l'Estatut d'autonomia; 3) promoure una Catalunya socialment avançada i preparada per afrontar el futur amb garanties; 4) executar mesures per reforçar les bases del creixement econòmic de Catalunya, en un context de dificultat econòmica; 5) garantir la cohesió social en temps de crisi, i 6) promoure el Pacte Nacional d'Infraestructures.

27. Les preguntes amb resposta oral en comissió han experimentat un creixement notable a la vuitena legislatura, tant pel que fa al nombre de presentades com en el nombre de les finalment contestades.
28. En les legislatures I, II i III van tenir lloc quatre debats. Mentre que a la legislatura IV, V i VI n'hi van haver tres, i a la VII només dos (perquè el mandat va ser més breu, de tres anys).
29. DSPC-P núm. 27, 28 i 29, dels dies 26, 27 i 28 de setembre de 2007, respectivament.
30. Resolució 70/VIII del Parlament de Catalunya sobre l'orientació política general del Consell Executiu (BOPC 132, d'1.10.2007).
31. DSPC-P núm. 59, 60 i 61, dels dies 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre de 2008, respectivament.
32. Resolució 301/VIII del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Consell Executiu (BOPC 329, de 8.10.2008).

El **tercer i últim debat de política general** de la legislatura, l'any 2009[33], va servir per fer referència al futur de Catalunya i per recordar les principals prioritats del moment: la lluita contra la crisi i les seves conseqüències socials, la defensa de l'Estatut i l'enfortiment de l'autogovern.

La Resolució 520/VIII[34] va fixar novament tres directrius per al Govern: 1) incidir en "Una Catalunya socialment avançada i preparada per afrontar el futur amb garanties", a partir d'introduir millores respecte de les diferents polítiques públiques; 2) preparar Catalunya per afrontar la crisi,[35] i 3) desplegar l'Estatut d'autonomia.

En suma, en els tres debats de política general el desplegament de l'Estatut i el reforçament de l'autogovern, en les diferents dimensions, han estat els dos aspectes cabdals fixats per la cambra per impulsar l'acció de Govern.

3.4. Els debats monogràfics

En una democràcia parlamentària com la nostra, els debats generals monogràfics són una eina eficaç en l'àmbit del joc de poders entre les branques legislativa i executiva. Es tracta de debats que permeten aprofundir en el coneixement i en el seguiment públic de l'actuació del Govern i potencien la participació del Parlament en la determinació i el desenvolupament del programa, atès que el debat es clou amb l'aprovació d'una resolució d'impuls de l'acció de Govern. La seva utilització ha permès debatre en cinc ocasions sobre els principals àmbits de la responsabilitat governamental i el seu recurs –com a instrument de control– s'ha incrementat a mesura que ha avançat la legislatura.[36]

En les vuit legislatures aquests debats monogràfics –dels quals ja n'han tingut lloc una quarantena–[37] han permès debatre sobre polítiques públiques de gran rellevància ciutadana, com ara l'educació, la salut, el treball o la política territorial; però també de caire més institucional, com per exemple, les relacions amb l'Estat, amb la resta de comunitats autònomes, amb l'Administració local, i, fins i tot, amb les comunitats europees. Una temàtica també destacada en aquests debats ha estat el desenvolupament de l'autogovern, tant des de la vessant normativa com l'econòmica.

33. DSPC-P núm. 92, 93 i 94, dels dies 29 i 30 de setembre i 1 d'octubre de 2009, respectivament.
34. Resolució 520/VIII sobre l'orientació política general del Govern (BOPC 543, de 5.10.2009).
35. La Resolució 621/VIII (BOPC núm. 641, d'1.03.2010), aprovada el 24 de febrer de 2010 en el ple monogràfic per tractar de la situació de crisi, referma que segueix essent vigent l'apartat dedicat a "Una Catalunya preparada per afrontar la crisi".
36. El nombre de debats monogràfics d'aquesta legislatura confirma la tendència que la clàssica funció legislativa deliberant de la cambra perd pes enfront de les altres funcions parlamentàries com la de control, tal com afirma Imma Folchi Bonafonte, a "Los debates de política general y monográficos". Parlamento y Control del Gobierno, V Jornadas de la Asociación Española de Letrados de Parlamentos. Aranzadi, 1998, pàg. 241-254.
37. El major nombre de debats, dotze en total, van tenir lloc a la I legislatura (1980-1984), per tractar de: el programa d'actuació econòmica del Govern de la Generalitat (1980); els traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat (1980); la situació política creada arran dels esdeveniments al Congrés dels Diputats a Madrid (1981); l'atur (1981); els acords en matèria de concertació autonòmica signats entre el president del Govern i el secretari general del PSOE (1982); l'estudi del Projecte de llei del Fons de Compensació Interterritorial (1982); les darreres inundacions a Catalunya (1982); la política agrària (1983); la política autonòmica (1983); l'acció política del Govern en relació amb la política econòmica i la lluita contra l'atur (1983); la política de normalització lingüística (1983), i l'organització de l'Administració i la funció pública a Catalunya (1983). A la II legislatura (1984-1988) es van fer quatre debats sobre: la sanitat a Catalunya (1985); l'Estatut d'autonomia (1987); les conseqüències econòmiques per a Catalunya derivades de la integració d'Espanya al mercat comú (1987), i l'acció política i de govern en relació amb la situació del joc a Catalunya (1987). A la III legislatura (1988-1992) es van fer dos debats: sobre l'acció política i de Govern en relació amb la política territorial (1990), i el grau d'adequació a la Comunitat Europea, des d'un punt de vista legal, tecnològic, formatiu i d'organització empresarial, tenint especialment presents els efectes de l'Acta Única Europea (1990). A la IV legislatura (1992-1995) es van debatre mitja dotzena de temàtiques: l'acció política i de govern en matèria d'agricultura (1992); el Tractat de Maastricht (1992); la situació de la indústria a Catalunya (1992); la situació i les perspectives del turisme a Catalunya (1992); l'acció política i de govern entorn al règim local i la situació política dels ajuntaments a Catalunya (1993), i la previsió i l'extinció d'incendis a Catalunya (1994). A la V legislatura (1995-1999) novament es van fer sis debats per tractar de: el desenvolupament de l'autogovern (1996); l'acció política i de govern en relació a l'atur i la creació d'ocupació a Catalunya (1997); la situació actual de la política agrària (1998); la política general del Govern en relació amb la prevenció i l'extinció d'incendis a Catalunya, arran dels incendis forestals produïts els dies 18,19, 20 i 21 de juliol de 1998 (1998); la política educativa (1999), i, finalment, la política social i el benestar (1999). A la VI legislatura (1999- 2003) es van fer cinc debats sobre: els mitjans audiovisuals a Catalunya (1999); la política educativa referent al primer cicle d'educació infantil (0-3 anys) (2000); la gestió i el model de la formació ocupacional a Catalunya (2000); el finançament autonòmic (2001), i la sinistralitat laboral (2002). A la VII legislatura (2003-2006) l'únic debat que va tenir lloc es va dedicar a l'acció política i de govern en relació amb l'evolució dels fets del barri del Carmel, de Barcelona, i amb les conclusions de l'expedient informatiu obert arran d'aquests fets (2005).

3.4. a) El debat sobre el desplegament de l'Estatut

El primer debat monogràfic de la legislatura, que va tenir lloc l'any 2007, va analitzar el desplegament de l'Estatut d'autonomia[38] i va tenir com a resultat l'adopció de la Resolució 30/VIII[39] de suport al Govern en la tasca de desplegar el nou text estatutari i de reconeixement per marcar els ritmes i les prioritats necessàries en el procés de negociació amb el Govern de l'Estat. En aquest sentit, la Resolució va donar suport al Govern en totes les accions dirigides a evitar possibles invasions competencials per part del Govern de l'Estat o defensar la integritat del text en el procés obert davant el Tribunal Constitucional.

3.4. b) El debat sobre el sistema de finançament autonòmic

El 2009, va tenir lloc el segon debat monogràfic, en el qual la cambra va debatre sobre el sistema de finançament autonòmic pactat per la Generalitat i el Govern central a mitjans de juliol.[40] Com és habitual, la Resolució 519/VIII que en va resultar va identificar un seguit de directius per a l'actuació de l'executiu.[41]

3.4. c) El debat sobre la situació econòmica

El tercer debat monogràfic per tractar de la situació econòmica[42], que va tenir lloc el 2010, es va cloure amb l'aprovació de la Resolució 621/VIII[43]. La Resolució va reconèixer la prioritat del Govern de lluitar contra la crisi i mantenir al màxim la cohesió social, i la necessitat de mesures pal·liatives, a curt termini, així com també de reformes estructurals. En aquest sentit, en primer lloc, va fixar directrius concretes per a l'acció de govern, com ara la constitució d'una "cimera anticrisi" i el trasllat al Govern de l'Estat d'una agenda de mesures i reformes sobre l'àmbit econòmic, detallades en un conjunt d'accions concretes. En segon lloc, la Resolució va instar el Govern a adoptar mesures de dos tipus: a curt termini, per pal·liar els efectes de la crisi, i de tipus estructural.

3.4. d) El debat específic sobre la situació del món agrari

També el 2010, la cambra va debatre sobre la situació del món agrari[44] per tractar de les transformacions estructurals del sector i dels esdeveniments conjunturals que s'hi han sobreposat. Va ser el quart debat monogràfic de la vuitena legislatura, el quarantè debat d'aquest tipus que tenia lloc a la cambra des del 1980 i la quarta vegada que la cambra tractava d'aquest tema en un debat monogràfic.[45] En aquesta ocasió es va abordar, de manera integral, la situació del món agrari català, a més de culminar un procés de diàleg i participació amb els representants dels sectors implicats i es va aprovar la Resolució 671/VIII.[46]

38. DSPC-P núm. 13 i 14, dels dies 28 i 29 de març de 2007, respectivament.
39. Resolució 30/VIII sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia (BOPC 142, de 22.10.2007).
40. Debat monogràfic sobre l'aplicació del nou model de finançament per a Catalunya, d'acord amb les previsions del Títol VI de l'Estatut, les disposicions addicionals corresponents i la disposició final primera, que establia el termini màxim del 9 d'agost del 2008 per a l'aplicació d'aquests preceptes estatutaris (DSPC-P 91, de 24.07.2009).
41. Resolució 519/VIII del Parlament de Catalunya, sobre el nou model de finançament (BOPC 524, de 29.07.2009).
42. Debat general sobre la situació econòmica i les mesures per afrontar-la (DSPC-P 110, de 24.02.2010).
43. Resolució 621/VIII (BOPC núm. 641, d'1.03.2010) referma, entre d'altres, la vigència del conjunt de mesures per afrontar la crisi de la Resolució 520/VIII, aprovada després del darrer debat de política general.
44. Debat general sobre el món agrari (DSPC-P 116, de 14.04.2010).
45. Ja es va debatre sobre la política agrària i l'acció de govern durant la I legislatura (1983), la IV legislatura (1992) i, novament, a la V legislatura (1998).
46. Resolució 671/VIII (BOPC 680, de 19.04.2010).

3.4. e) El debat específic sobre la Sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut

En el tram final de la legislatura, l'estiu de 2010, va tenir lloc el darrer debat monogràfic per tractar de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut,[47] que va permetre als grups parlamentaris debatre i expressar la seva posició sobre el pronunciament de l'alt tribunal emès el 28 de juny de 2010.[48]

Aquest ple monogràfic sobre l'avaluació de la sentència i l'impacte que té en el text estatutari es va cloure amb l'aprovació de la Resolució 750/VIII,[49] en què la majoria parlamentària va expressar les seves prioritats per afrontar la situació en el context "post sentència" al voltant de dos elements fonamentals: la disconformitat amb la sentència del Tribunal Constitucional i l'afirmació nacional, en refermar la vigència del contingut íntegre del preàmbul de l'Estatut, que reconeix Catalunya com a nació.

3.5. Les comissions d'investigació

Les comissions d'investigació són una eina més de la cambra per completar les seves funcions de control parlamentari del Govern.[50] Malgrat que la doctrina ha posat de manifest que a Catalunya aquest instrument de control de l'executiu té una eficàcia limitada,[51] en aquesta legislatura s'han constituït dues comissions d'investigació.

3.5. a) La Comissió d'investigació sobre l'incendi d'Horta Sant Joan

A principis de 2010 el Parlament va acordar crear la primera comissió d'investigació sobre l'acció del Govern en els fets ocorreguts a l'incendi forestal d'Horta de Sant Joan.[52] Aquesta comissió, que es va reunir en dotze ocasions, al llarg d'un mes i mig de treballs (del 2 de febrer al 18 de març), va comptar amb 46 compareixences i va culminar amb l'aprovació de la Resolució 662/VIII.[53] Les conclusions de la Comissió d'investigació sobre l'incendi recollides per la Resolució es concretaren en 66 recomanacions i indicació d'actuacions dirigides al Govern i es van extreure lliçons de l'experiència viscuda en l'incendi per incorporar millores futures per minimitzar el risc d'incendi, reforçar els dispositius de prevenció i extinció d'incendis, així com la coordinació entre operatius.

47. Debat general sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut (DSPC-P 129, de 16.07.2010).
48. Sentència del Tribunal Constitucional al recurs d'inconstitucionalitat 8045/2006, interposat pel Grup parlamentari Popular del Congrés dels Diputats sobre determinats articles de la Llei orgànica 6/2006, del 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (BOPC 767, de 14.07.2010, pàg. 4).
49. Resolució 750/VIII del Parlament de Catalunya, sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut (BOPC 771, de 19.07.2010).
50. Des del restabliment del Parlament, s'han constituït quinze comissions d'investigació, sis de les quals durant la I legislatura: sobre la central nuclear d'Ascó (1980), sobre l'assalt i el segrest del Banc Central de Barcelona (1981), sobre incendis forestals a Catalunya i l'actuació dels poders públics competents en la matèria (1982), sobre inundacions (1982), sobre el conjunt d'actuacions del Consell Executiu en relació amb l'empresa Rania, SA (1983) i sobre un possible dèficit en els serveis transferits de la Seguretat Social (1984); a la II legislatura es van crear tres comissions: sobre maltractaments infligits a menors (1986), sobre els jocs gestionats per l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes (1987) i sobre la seguretat dels habitants de Tarragona i rodalia (1987); a la III legislatura no se'n va constituir cap; a la IV, dues: sobre el cas Casinos (1992) i sobre el cas de la urbanització de la Riera, de Sant Pere de Torelló (1994); la V legislatura tampoc se'n va crear cap; a la VI, una sobre presumptes irregularitats en estudis i enquestes d'opinió (2003), i a la VII legislatura, es va crear la Comissió d'investigació sobre l'esvoranc al barri del Carmel de Barcelona arran de les obres de construcció del túnel de la línia 9 del metro (2005).
51. Pau Vall, Francesc, "Las comisiones de investigación como instrumento de control del Gobierno en el Parlamento de Cataluña". Parlamento y Control del Gobierno, V Jornadas de la Asociación Española de Letrados de Parlamentos. Aranzadi, 1998, pàg. 291-302.
52. Comissió d'investigació sobre l'incendi forestal d'Horta de Sant Joan (261-00001/08).
53. Resolució 662/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el dictamen de la Comissió d'investigació sobre l'incendi forestal d'Horta de Sant Joan (BOPC 660, de 23.03.2010).

3.5. b) La Comissió sobre la gestió del Palau de la Música

La segona comissió d'investigació es va constituir per estudiar els fets sobre la gestió del Palau de la Música.[54] Els treballs de la Comissió, a partir de les més de cinquanta compareixences davant de la comissió i de l'estudi de la documentació requerida, va donar per resultat la Resolució 759/VIII[55]. El dictamen també insta a modificar la Llei de la Sindicatura de Comptes perquè aquesta institució pugui verificar l'aplicació correcta dels recursos públics. Entre d'altres, també recomana dotar-se de mesures més garantistes per supervisar les donacions econòmiques, a través de reforçar alguns dels projectes de llei en tràmit a la cambra.

4. El control del Síndic de Greuges sobre l'actuació de l'administració de la Generalitat

Tot i que aquesta no és una institució d'impuls i control de l'acció de Govern, en el sentit de la funció que exerceix la cambra, els grups parlamentaris tendeixen a utilitzar en ocasions els informes del Síndic quan impulsen i controlen l'actuació governamental. És un fet habitual en la pràctica parlamentària, bàsicament per dos motius. En primer lloc, perquè la funció de la institució és vetllar pel bon funcionament de l'Administració de la Generalitat i, per consegüent, supervisa l'Administració catalana en el desplegament d'aquelles polítiques públiques que tenen més repercussió en la vida de les persones, relacionades amb els drets socials o amb la prestació de serveis a la ciutadania. I, en segon lloc, perquè tots els informes que elabora la institució són debatuts en seu parlamentària.

Es reforça, en aquest sentit, l'opinió doctrinal que el considera una "magistratura de persuasió", d'acord amb l'elevada incidència i eficàcia de les seves resolucions, malgrat no disposar de caràcter vinculant ni coercitiu.

4.1. Els informes anuals

Anualment, a principis d'any, el Síndic informa el Parlament sobre les queixes que li adreça la ciutadania i els resultats de la seva labor mitjançant un informe anual. Aquest informe, que es debat a la Comissió del Síndic i més tard en sessió plenària, conté aspectes rellevants del funcionament de l'Administració i posa de manifest els problemes més destacats d'aquesta amb els ciutadans, alhora que ofereix alternatives d'actuació. En aquesta legislatura s'han debatut quatre informes anuals.[56]

Tots aquests informes han posat de manifest els problemes que sobresurten en les relacions entre l'Administració i els ciutadans, d'acord amb el que es desprèn de les queixes que rep el Síndic. Les queixes relatives a l'actuació administrativa i els drets són les que han concentrat, any rere any, un nombre més elevat de queixes.[57]

54. Comissió d'investigació sobre les irregularitats detectades en la gestió del Palau de la Música (261-00002/08).
55. Resolució 759/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el dictamen de la Comissió d'investigació sobre les irregularitats detectades en la gestió del Palau de la Música (BOPC 786, de 30.07.2010).
56. Informe al Parlament corresponent al 2006 (BOPC 42, de 8.03.2007); Informe al Parlament corresponent al 2007 (BOPC 220, de 29.02.2008), Informe al Parlament corresponent al 2008 (BOPC 413, de 27.02.2009) i Informe al Parlament corresponent al 2009 (BOPC 644, de 5.03.2010).
57. Els àmbits temàtics que van concentrar un major nombre de queixes ens els diferents anys coincideixen en gran part. L'any 2006: administració pública i drets; urbanisme i habitatge, i seguretat ciutadana i justícia. L'any 2007: administració pública i drets; urbanisme i habitatge, i seguretat ciutadana i justícia. El 2008: administració; serveis socials; urbanisme i habitatge, i seguretat ciutadana i justícia. Finalment, el 2009: urbanisme i habitatge; serveis socials, i l'actuació de l'administració pública i els drets de les persones.

Cal destacar també que el creixement anual de queixes assumit pel Síndic ha comportat un increment de les queixes a l'Administració de la Generalitat.[58] En aquest sentit, però, en més de la meitat dels expedients que va tramitar el Síndic s'ha considerat que l'actuació de l'Administració era correcta.[59]

Moltes de les queixes dels ciutadans han tractat de l'aplicació de les polítiques socials, de manera que els departaments amb més volum de queixes han estat aquells amb més serveis prestacionals (com Salut, Educació i Acció Social i Ciutadania).[60] En aquest sentit, els anys 2008 i 2009 moltes queixes s'han plantejat amb relació a l'aplicació de la Llei de la dependència o de la renda bàsica d'emancipació. A més, també a finals de la legislatura el Síndic ha constatat -per primera vegada- l'impacte de la crisi en les polítiques socials amb l'augment de queixes que denoten situacions d'exclusió social i de manca de possibilitats d'exercir drets bàsics.

4.2. Els informes extraordinaris

Els informes extraordinaris són estudis monogràfics sobre temàtiques puntuals a les quals el Síndic hi dedica una especial atenció. El Síndic ha presentat nou informes extraordinaris per tractar de problemàtiques diverses.[61] Les més reiterades han estat les relacionades amb la política educativa del Govern, a través de monogràfics sobre el bullying (assetjament escolar), l'escolarització dels infants de la franja de 0 a 3 anys i la segregació escolar o l'accés als serveis de transport i menjador escolars. No obstant això, altres treballs han abordat la contaminació acústica, el dret a l'habitatge, el sistema penitenciari català i el sistema protector de la infància a Catalunya.

Es tracta d'un tipus d'informe que també acostuma a formular propostes per a la millora de l'Administració.[62] Un altre cas similar és el del Codi de bones pràctiques administratives del Síndic,[63] presentat a la meitat de la legislatura, per ajudar a definir el "dret a la bona administració" previst a l'article 30 de l'Estatut.[64]

58. El 2006 l'Administració de la Generalitat va rebre 2.083 queixes; el 2007, 2.632 queixes; el 2008, 3.087 queixes i, el 2009, 3.496 queixes. L'Administració autonòmica ha tendit a concentrar més queixes que la local, possiblement per l'existència els defensors locals i el conveni de col·laboració del 2004 que va signar el Síndic amb els defensors locals. Les dades estadístiques així ho demostren: el 2006 l'Administració autonòmica va concentrar el 39% de les queixes enfront del 36% de les queixes de l'Administració local; el 2007 l'Administració autonòmica va concentrar el 43% i la local només el 34%; el 2008 l'Administració autonòmica va concentrar el 50% de les queixes i l'Administració local només el 35%, i el 2009 l'Administració autonòmica ha concentrat el 52% de les queixes i la local el 33%.

59. Durant la VIII legislatura, entre el 50% i el 60% de les queixes tramitades pel Síndic han donat com a resultat que l'actuació de l'Administració havia estat correcta.

60. Els departaments que van concentrar un major volum de queixes el 2006 van ser: Acció Social i Ciutadania (19%); Salut (18%), i Educació (17%). El 2007: Educació (20%); Acció Social i Ciutadania (17%); Salut (15%); Justícia (13%), i Interior, Relacions Institucionals i Participació (9%). El 2008 van ser: Acció Social i Ciutadania (31%); Educació (17%); Salut (12%); Justícia (12%), i Medi Ambient i Habitatge (8%). Finalment, el 2009: d'Acció Social i Ciutadania (31%); Medi Ambient i Habitatge (16%); Educació (14%); Salut (11%) i Justícia (9%).

61. Informe sobre convivència i conflictes als centres educatius (BOPC 14, de 28.12.2006); Informe sobre la contaminació acústica (BOPC 30, de 9.02.2006); Informe sobre el dret a l'habitatge: obstacles i límits (BOPC 114, de 19.07.2007); Informe sobre l'escolarització de zero a tres anys a Catalunya (BOPC 126, de 14.09.2006); Informe sobre l'estudi comparatiu dels sistemes penitenciaris europeus (BOPC 168, de 23.11.2007); Informe sobre la gestió municipal de l'empadronament dels immigrants (BOPC 198, 18.01.2008); Informe sobre la segregació escolar a Catalunya (BOPC 272, de 30.05.2008); Informe sobre la protecció de la infància en situació d'alt risc social a Catalunya (BOPC 491, de 19.06.2009); Informe sobre l'accés als serveis de transport i menjador escolars (BOPC 765, de 12.07.2010). En aquesta legislatura la institució també ha preparat dos informes de suport al treball per a la cambra sobre la protecció social dels treballadors autònoms i el tractament de l'assetjament psicològic en el marc de les administracions públiques catalanes.

62. Els informes monogràfics es presenten i debaten en comissió, on finalitzen el seu tràmit parlamentari i acostumen a suggerir aspectes de millora de les administracions.

63. Codi de bones pràctiques administratives del Síndic de Greuges (337-00062/08), no publicat al BOPC.

64. El 2005 el Govern va encarregar l'Informe sobre "Bon Govern i Transparència Administrativa" amb vistes a incidir en el reforçament i la transparència dels organismes de decisió política i en les actuacions en l'àmbit públic.

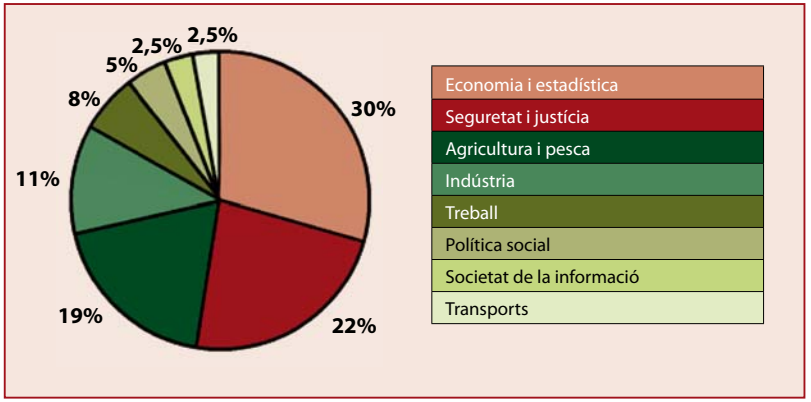
5. El nou procediment de control del principi de subsidiarietat

El control del principi de subsidiarietat s'ha instaurat a la cambra catalana just al final de la legislatura. Aquest nou procediment parlamentari funciona des de l'abril de 2010 per controlar amb efectes ex ante els projectes legislatius comunitaris. Es tracta d'un control que estableix el Tractat de Lisboa[65] i implica la consulta de les cambres nacionals (i, si escau, les regionals) en el procés d'elaboració de la legislació europea.[66]

En aquest nou procediment, els parlaments dels estats membres esdevenen un nou actor en el sistema institucional comunitari, tot millorant el funcionament democràtic de la Unió, pel fet d'incorporar les seves cambres legislatives en els treballs dels col·legisladors europeus (l'eurocambra i el Consell de Ministres).

El tipus de normativa sobre el qual s'han fet les consultes, incideix en àmbits competencials dels diferents departaments de la Generalitat i, en concret, han versat sobre els temes següents:

Àmbit del control del principi de subsidiarietat

En les primeres consultes efectuades, la majoria de casos corresponien a futurs reglaments comunitaris (el 56% de les consultes), després a directives (33% de casos) i, en menor mesura, a decisions comunitàries (l'11% de casos). Són tres tipus d'instruments normatius comunitaris[67] que un cop aprovats tindran caràcter vinculant i regularan aspectes dins dels àmbits competencials d'actuació dels diferents departaments de la Generalitat, especialment aspectes econòmics o estadístics i també en matèries de justícia, seguretat, agricultura, pesca o treball.

65. Art. 5.3 del Tractat de la Unió Europea (TUE), versió revisada pel Tractat de Lisboa, Diari Oficial de la Unió Europea (DOUE), núm. C-83, de 30.03.2010.

66. Amb la Llei estatal 24/2009 (BOE 308, de 23.12.2010), en vigor des del 24 de desembre de 2009, s'ha fixat un procediment per fer participar les cambres autonòmiques, segons el qual les Corts Generals han de consultar-les abans de dictaminar en una consulta comunitària sobre un projecte de normativa europea.

67. L'article 288 del TUE regula els tres actes jurídics de la Unió amb caràcter vinculant: els reglaments, les directives i les decisions.

6. Sinopsi

Al llarg de la vuitena legislatura el Govern ha tingut ocasió de reiterar davant la cambra que la seva obra ha avançat d'acord amb les tres grans orientacions o compromisos adquirits a l'inici de la legislatura, presidida per les tres grans orientacions: reforçar l'estat del benestar; incrementar la qualitat democràtica i l'eficàcia dels governs i les institucions, i, finalment, potenciar una economia plena i dinàmica en un territori sostenible.

En aquest sentit, l'activitat legislativa impulsada per l'executiu català durant aquesta legislatura ha estat de les més rellevants, quant al volum, des de la reinstauració del Parlament de Catalunya l'any 1980. Amb les lleis impulsades s'ha volgut donar compliment a dues grans qüestions: el desenvolupament de l'Estatut i l'execució del Pla de Govern 2007-2010, execució centrada en unes polítiques orientades a aconseguir més i millor autogovern, més qualitat democràtica, un nou impuls econòmic per a Catalunya, una nació socialment avançada i una nova política territorial i ambiental.

Del conjunt de les iniciatives de control i d'impuls de l'acció de govern que s'han substanciat en els debats parlamentaris, les matèries que han sobresortit han versat sobre àmbits, en general, referits a esdeveniments i situacions de la vida política, econòmica i social del moment. Destaquen la negociació amb el Govern de l'estat sobre el nou sistema finançament de la Generalitat, el desplegament de l'Estatut en totes les seves facetes i, al final de la legislatura, la sentència del Tribunal Constitucional que ha tingut com a efecte la seva retallada.

En el segon lloc, molts dels debats entre el Govern i l'oposició han tractat també abastament d'aquelles politiques relacionades amb l'economia i de la repercussió de la crisi en la societat catalana i en els sectors productius; o sobre les polítiques públiques d'abast social més afectades per la crisi, com ara la situació del mercat de treball, l'atur i els acomiadaments col·lectius, en expedients de regulació d'ocupació.

I, finalment, i de manera excepcional, s'han tractat assumptes que han comportat una situació d'emergència concreta, com ara: la grip del virus A; les fortes ventades del mes de gener; l'incendi d'Horta Sant Joan, o el cas del Palau de la Música Catalana.

Com ja s'ha dit, la publicació del Decret 132/2010, de convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya i de la seva dissolució, ha posat fi a la legislatura i –pel que fa a l'activitat parlamentària del Govern– ha provocat el decaïment de totes les tramitacions dirigides al control i a l'impuls de l'acció política i de govern i de tots els projectes i proposicions de llei pendents de debat i votació.

Pel que fa al volum del control i impuls de l'acció governamental, convé ressaltar que durant la VIII Legislatura s'ha tramitat el volum més alt d'iniciatives parlamentàries de totes les legislatures: més de 42.000. Del total d'iniciatives destaquen, pel seu volum i seguint la dinàmica habitual del treball parlamentari, les preguntes amb resposta escrita, que han suposat un 82% del total d'iniciatives considerades.

En conclusió, l'elevada presència i activitat del Govern al Parlament ha permès donar a conèixer i posar a debat l'acció governamental en tota la seva amplitud, tot afavorint-ne la publicitat i la transparència com a elements essencials dels sistemes democràtics. L'objectiu anunciat a l'inici de la legislatura de fer del Parlament el centre de la vida política s'hauria així acomplert.

Annex: lleis aprovades a la VIII legislatura

- Llei 1/2007, de 5 de juny, del Consell de Relacions Laborals de Catalunya (DOGC 4940, 3.08.2007).
- Llei 2/2007, de 5 de juny, del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC 4902, 12.06.2007). Correcció d'errada (DOGC 4940, 3.08.2007).
- Llei 3/2007, de 4 de juliol, de l'obra pública (DOGC 4920, 6.07.2007).
- Llei 4/2007, de 4 de juliol, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2007 (DOGC 4920, 6.07.2007).
- Llei 5/2007, de 4 de juliol, de mesures fiscals i financeres (DOGC 4920, 6.07.2007).
- Llei 6/2007, de 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió (DOGC 4931, 23.07.2007).
- Llei 7/2007, de 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya (DOGC 4931, 23.07.2007).
- Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut (DOGC 4940, 3.08.2007).
- Llei 9/2007, de 30 de juliol, del centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 Catalunya (DOGC 4940, 3.08.2007).
- Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat de Catalunya (DOGC 4940, 3.08.2007).
- Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (DOGC 4990, 18.10.2007).
- Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials (DOGC 4990, 18.10.2007).
- Llei 13/2007, de 31 d'octubre, del Memorial Democràtic (DOGC 5006, 12.11.2007).
- Llei 14/2007, de 5 de desembre, de l'Institut Català Internacional per la Pau (DOGC 5030, 17.12.2007, Correcció d'errada DOGC 5103, 3.04.2008).
- Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme (DOGC 5030, 17.12.2007).
- Llei 16/2007, de 21 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2008 (DOGC 5038, de 31.12.2007), Correcció d'errades DOGC 5070, 14.02.2008).
- Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC 5038, de 31.12.2007, Correcció d'errades DOGC 5070, 14.02.2008).
- Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge (DOGC 5044, 9.01.2008, Correcció d'errades DOGC 5065, 7.02.2008).
- Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu (DOGC 5082, 03.03.2008).
- Llei 2/2008, de l'11 d'abril, de modificació de la Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra (DOGC 5114, 18.04.2008).
- Llei 3/2008, de 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport (DOGC 5123, 2.05.2008).
- Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (DOGC 5123, 02.05.2008, Correcció d'errada, DOGC 5170, 10.08.2008).
- Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista (DOGC 5123, 02.05.2008).

- Llei 6/2008, de 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (DOGC 5135, 21.05.2008).
- Llei 7/2008, de 5 de juny, de modificació de la Llei 16/2007, de 21 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2008 (DOGC, 5151, 12.06.08).
- Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament d'infraestructures de gestió de residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig de residus (DOGC 5175, de 17.07.2008).
- Llei 9/2008, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus (DOGC 5175, de 17.07.2008).
- Llei 10/2008, de 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions (DOGC 5175, 17.07.2008).
- Llei 11/2008, de 31 de juliol, de modificació la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres (DOGC 5191, 8.08.2008).
- Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial (DOGC 5191, 8.08.2008).
- Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern (DOGC 5256, 12.11.2008).
- Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (DOGC 5256, 12.11.2008).
- Llei 15/2008, de 23 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009 (DOGC 5288, 31.12.2008). Correcció d'errades, BOPC 393
- Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC 5288, 31.12.2008). Correcció d'errades de publicació, DOGC 5336, 11.03.2009.
- Llei 17/2008, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 6/2008, de 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (DOGC 5288, 31.12.2008).
- Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric (DOGC 5288, 31.12.2008). Correcció d'errades DOGC 5307, 29.01.2009.
- Llei 1/2009, del 12 de febrer, de l'Autoritat Catalana de la Competència (DOGC 5321, 18.02.09).
- Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties (DOGC 5321, 18.02.09).
- Llei 3/2009, del 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics (DOGC 5342, 19.03.2009).
- Llei 4/2009, del 15 d'abril, de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) (DOGC 5365, 23.04.2009).
- Llei 5/2009, del 28 d'abril, dels recursos contra la qualificació negativa dels títols o les clàusules concretes en matèria de dret català que s'hagin d'inscriure en un registre de la propietat, mercantil o de béns mobles de Catalunya (DOGC 5374, 07.05.2009).
- Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans (DOGC 5374, 07.05.2009).
- Llei 7/2009, del 13 de maig, de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (DOGC 5380, 15.05.2009).
- Llei 8/2009, del 13 de maig, de modificació de determinats preceptes relatius a l'interès de demora del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i de la Llei 15/2008, del 23 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009 (DOGC 5380, 15.05.2009).

- Llei 9/2009, del 30 de juny, de política industrial (DOGC 5417, 29.06.2009).
- Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista (DOGC 5417, 22.06.2009).
- Llei 11/2009, de 6 de juliol, d'espectacles públics i activitats recreatives (DOGC 5419, 13.07.2009).
- Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació de Catalunya (DOGC 5422, 16.07.2009).
- Llei 13/2009, del 22 de juliol, de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (DOGC 5430, 28.07.2009).
- Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries (DOGC 5430, 28.07.2009).
- Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat (DOGC 5432, 30.07.2009).
- Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte (DOGC 5432, 30.07.2009).
- Llei 17/2009, del 16 d'octubre, de modificació de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries (DOGC 5488, 21.10.2009)
- Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública (DOGC 5495, 30.10.2009).
- Llei 19/2009, de 26 de novembre, que regula l'accés a l'entorn de les persones amb discapacitats usuàries de gossos d'assistència (DOGC 5519, de 3.12.2009).
- Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (DOGC 5524, de 11.12.2009).
- Llei 21/2009, de 18 de desembre, de concessió d'un crèdit extraordinari i d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009 (DOGC 5531, de 22.12.2009).
- Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca continental (DOGC 5536, de 30.12.2009).
- Llei 23/2009, de 23 de desembre, de regulació del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE) (DOGC 5536, de 30.12.2009).
- Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges de Catalunya (DOGC 5536, de 30.12.2009).
- Llei 25/2009, de 23 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2010 (DOGC 5537, de 31.12.2009).
- Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC 5537, de 31.12.2009).
- Llei 1/2010, de 4 de febrer, de segona modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (DOGC 5565, 11.02.2010).
- Llei 2/2010, de 18 de febrer, de pesca i acció marítima (DOGC 5580, 4.03.2010).
- Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis (DOGC 5584, 10.03.2010).
- Llei 4/2010, de 17 de març, de consultes populars per via de referèndum de Catalunya (DOGC 5595, 25.03.2010).
- Llei 5/2010, de 26 de març, de bases de delegació en el Govern de la potestat legislativa per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell,

de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5601, 6.04.2010).

- Llei 6/2010, de 26 de març, del procediment de designació dels senadors que representen la Generalitat al Senat (DOGC 5601, 6.04.2010)
- Llei 7/2010 de 21 d'abril, de modificació de la Carta municipal de Barcelona (DOGC 5619, 30.04.2010).
- Llei 8/2010, de 22 d'abril, de creació del municipi de la Canonja (DOGC 5619, 30.04.2010).
- Llei 9/2010, de 7 de maig, de modificació de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5629, 14.05.2010).
- Llei 10/2010, de 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5629, 14.05.2010; DOGC 5649, 14.06.2010, correcció d'errada).
- Llei 11/2010, de 19 de maig, de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball (DOGC 5638, 27.05.2010).
- Llei 12/2010, de 19 de maig, del Consell de Governs Locals (DOGC 5638, 27.05.2010).
- Llei 13/2010, de 19 de maig, del Pla estadístic de Catalunya 2011-2014 (DOGC 5638, 27.05.2010).
- Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència (DOGC 5641, 2.06.2010).
- Llei 15/2010, de 28 de maig, de declaració del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, de dues reserves naturals parcials i d'una reserva natural integral (DOGC 5642, 3.06.2010).
- Llei 16/2010, de 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient i la documentació clínica (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5647, 10.06.2010).
- Llei 17/2010, de 3 de juny, de la llengua de signes catalana (DOGC 5647, 10.06.2010).
- Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5648, 11.06.2010; BOPC 739, 14.06.2010), correcció d'errades de publicació (BOPC 732).
- Llei 19/2010, de 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5648, 11.06.2010), correcció d'errades de publicació (BOPC 759, 5.07.2010).
- Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5672, 16.07.2010).
- Llei 21/2010, de 7 de juliol, d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5672, 16.07.2010).
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5677, 23.07.2010).
- Llei 23/2010, de 22 de juliol, de modificació de la Llei 1/1995 i de la Llei 23/1983 per fixar l'àmbit de planificació territorial del Penedès (DOGC 5681, 29.07.2010).
- Llei 24/2010, de 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques (DOGC 5681, 29.07.2010).

- Llei 25/2010, de 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5686, 5.08.2010).
- Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5686, 5.08.2010); BOPC 797, 13.09.2010, correcció d'errades de publicació (BOPC 785).
- Llei 27/2010, de 3 d'agost, de modificació de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries (DOGC 5687, 6.08.2010).
- Llei 28/2010, de 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del Text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008 per iniciativa legislativa popular (DOGC 5687, 6.08.2010).
- Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5687, 6.08.2010).
- Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries (tramitació pel procediment d'urgència) (DOGC 5708, 6.9.2010).
- Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (DOGC 5708, 6.9.2010).
- Llei 32/2010, d'1 d'octubre, de l'Autoritat de Protecció de Dades (DOGC 5731, 8.10.2010).
- Llei 33/2010, d'1 d'octubre, de polítiques de joventut (DOGC 5731, 8.10.2010).
- Llei 34/2010, d'1 d'octubre, de regulació de les festes tradicionals amb bous (DOGC 5731, 8.10.2010).
- Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran (DOGC 5745, 29.10.2010).